

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ШУМЕН

/Приета с Реш. 31 от 12.02.2008 г., изм. и доп. с Реш. 297 от 29.01.2009 г., изм. и доп. с Реш. 510 от 22.12.2009 г., изм. и доп. с Реш. 778 от 28.01.2011 г., изм. с Реш. 263 от 29.11.2012 г., изм. и доп. с Реш. 589 от 19.12.2013 г., изм. и доп. с Реш. 899 от 29.01.2015 г., изм. и доп. с Реш. 263 от 29.09.2016 г., изм. с Реш. 981 от 31.01.2019 г. на Общински съвет – Шумен /

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Шумен.

Чл.2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. **(нова с Реш. 778 от 28.01.2011 г.)**Туристически данък;
8. **(нова с Реш. 263 от 29.09.2016 г.)** Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3.(1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.6. (1) **(изм. с Реш. 981 от 31.01.2019 г.)** С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на община Шумен поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания,

както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) **(нов текст, Реш. 589 от 19.12.2013 г.)** Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) **(доп. с Реш. 778 от 28.01.2011 г.)** Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) **(нова с Реш. 778 от 28.01.2011 г.)** За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.8. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.9.(1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой на касите на общината или в изнесените работни места в кметствата и кметските наместничества на територията на общината;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис;

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. **(изм. с Реш. 778 от 28.01.2011 г.)** (1) **(изм. с Реш. 899 от 29.01.2015 г.)** Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.12. **(изм. с Реш. 899 от 29.01.2015 г.)** Освобождават се от данък лицата и имотите, определени в чл.24 и чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.13. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на община Шумен.

Чл.14. **(изм. с Реш. 297 от 29.01.2009 г.)** Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на:

1. 1,3 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимите имоти на физическите лица и жилищните имоти на предприятията.

2. 1,7 на хиляда върху данъчната оценка на нежилищните имоти на предприятията.

Чл.15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.16. (1) (изм. с Реш. 778 от 28.01.2011 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по- висока между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.17. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (нова с Реш. 778 от 28.01.2011 г.) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова, с Реш. 981 от 31.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и ал. 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.19. (отм. с Реш. № 778 от 28.01.2011 г.)

Чл.20.(изм. с Реш. 778 от 28.01.2011 г.) (1) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (нова, с Реш. 981 от 31.01.2019 г.) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител в общинска администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Раздел II **Данък върху наследствата**

Чл.21. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.22. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.23. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.24. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.25. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.26. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (изм. с Реш. 297 от 29.01.2009 г.) Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0.7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.28. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.29. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.30. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.31. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) **(нова, с Реш. 510 от 22.12.2009 г.)** Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) **(изм. с Реш. 297 от 29.01.2009 г.)** Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.32. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.33. **(доп. с Реш. 510 от 22.12.2009 г.)** Основа за определяне на данъка е оценката на имуществовото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.34. **(изм. с Реш. 297 от 29.01.2009 г.)** (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0.7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) **(изм. с Реш. 510 от 22.12.2009 г., изм. с Реш. 263 от 29.11.2012 г.)** При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер на 2.6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществовото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.35. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.36. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел IV **Данък върху превозните средства**

Чл.37. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.38. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.39. (отм. с Реш. 981 от 31.01.2019 г.)

Чл.39. (нов, с Реш. 981 от 31.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ- в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Чл.40. (изм. с Реш. 263 от 29.11.2012 г.) (1) (ал. 1 отм. с Реш. 981 от 31.01.2019 г.)

(1) (нова, с Реш. 981 от 31.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по формулата по чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ:

$ГДПС = ИмК \times ЕК,$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2;

1. Имущественият компонент се определя в зависимост от мощността на двигателя както следва:

- а) до 55 kW включително – 0,50 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,65 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,35 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,50 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително –2,00 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2,50 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
До 5 години включително	2,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 15 до 20 години включително	1
Над 20 години	1,1

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила както следва:

Екологична категория	Коефициент по чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ
Без екологична категория, с екологична категория „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и EEV	0,40

(2) (изм. с Реш. 981 от 31.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима макс. маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – 6.00 лв.
2. къмпинг ремарке – 12.00 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 15,00 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително - 18,00 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително - 30,00 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 42,00 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 60.00 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 90.00 лв.
6. над 750 куб. см – 120.00 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 6,00 лв.
2. над 400 кг – 9,00 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 70.00 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 140.00 лв.

(6) (изм. с Реш. 981 от 31.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер 12 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10.56	36.96
	18	20	36.96	84.48
	20	22	84.48	194.04
	22	25	251.68	451.44
	25	26	451.44	792.00
	26	28	451.44	792.00
	28	29	436.92	526.68
	29	31	526.68	864.60
	31	33	864.60	1199.88
	33	38	1199.88	1821.60
Б) с три и повече оси	38	-	1329.24	1807.08
	36	38	844.80	1172.16
	38	40	1172.16	1620.96
	40	-	1620.96	2398.44

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 66.00 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 132.00 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 6.60 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 9.24 лв.
3. над 37 kW – 13.20 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 33.00 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер 66.00 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса:		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	39.60	80.52
	13	14	80.52	221.76
	14	15	221.76	312.84
	15	-	312.84	707.52
Б) с три оси	15	17	80.52	139.92
	17	19	139.92	286.44
	19	21	286.44	372.24
	21	23	372.24	572.88
	23	-	572.88	891.00
В) с четири оси	23	25	372.24	377.52
	25	27	377.52	588.72
	27	29	588.72	934.56
	29	-	934.56	1386.00

Чл.41. (изм. с реш. 510 от 22.12.2009 г.) Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1,50 лв. за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1,50 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,15 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер 150,00 лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 30,00 лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер 4,05 лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,21 лв. за киловат;
7. за речни самоходни плавателни съдове - в размер 0,75 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.42. (изм. с Реш. 510 от 22.12.2009 г.) Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 30,00 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 18,00 лв.
3. за делтаплан – 18,00 лв.
4. за мотоделтаплан – 30,00 лв.
5. за свободен балон – 45,00 лв.
6. за планер – 45,00 лв.

Чл.43. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.44. (1) (изм. и доп. с Реш. 589 от 19.12.2013 г.) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“, определеният по чл. 40 данък за съответната година се заплаща с намаление от 40 на сто.

(2) (нова с Реш. 589 от 19.12.2013 г.) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологични категории „Евро 3“ и „Евро 4“ данъкът се заплаща с 50 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“ и „Евро 6“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 40, ал. 1 и 3 данък.

(3) (изм. и доп. с Реш. 589 от 19.12.2013 г.) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории „Евро 3“ и „Евро 4“, данъкът се заплаща с 40 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 40, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) (предишната ал. 3, с Реш. 589 от 19.12.2013 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (нова с Реш. 589 от 19.12.2013 г.) Екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.

Чл. 45.(1)(изм. с Реш. 778 от 28.01.2011 г.) Данъкът върху превозните средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март и до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.46. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.47. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.48. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.49. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно **Приложение № 1** от тази наредба.

Чл.50. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) **(нова, с Реш. 297 от 29.01.2009 г.)** Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(7) **(нова, с Реш. 510 от 22.12.2009 г.)** При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 2.

(8) **(изм. с Реш. 297 от 29.01.2009 г.)** Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.51. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;
2. **(изм. с Реш. 778 от 28.01.2011 г.)** физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4 от ЗМДТ, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определение данък е с по- висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;
3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;
4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.52. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3)(доп. с Реш. 510 от 22.12.2009 г.) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.53. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) (нова, с Реш. 510 от 22.12.2009 г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.54. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.55. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в **Приложение № 2.**

Раздел VI **Туристически данък (нов с Реш. 778 от 28.01.2011 г.)**

Чл.56. (1) С туристически данък се облагат нощувките в средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма, като данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(2) Лицата по ал. 1 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 57 (1) Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване е както следва:

1. категория 1 звезда- 0,70 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди- 0,70 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди- 0,70 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди- 0,70 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди- 0,70 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15- то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) (отм. с Реш. 263 от 29.11.2012 г.)

(5) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

Чл. 58 Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници (нов с Реш. 263 от 29.09.2016 г.)

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета по Закона за автомобилните превози.

Чл. 60. (1) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 400 лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато Общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по чл. 61ф от ЗМДТ, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава в съответната общината от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър .

Чл. 62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60, ал. 1 от наредбата.

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\frac{\text{НВДТПП} = \text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 64. Данъкът по чл. 60 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 65. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 63, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноски на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноски на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноски на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила в деня след публикуването ѝ в местния печат.

§ 8. (нов, с Реш. 297 от 29.01.2009 г.) За 2009 г. сроковете за заплащане данък върху недвижимите имоти са както следва: първа вноска в срок от 01 март до 30 април, втора вноска от 01 май до 30 юни, трета вноска от 01 юли до 30 септември и четвърта вноска от 01 октомври до 30 ноември.

§ 9. (нов, с Реш. 297 от 29.01.2009 г.) Измененията и допълненията влизат в сила в деня след публикуването им в местен ежедневник.

§ 10. (нов, с Реш. 510 от 22.12.2009 г.) За 2010г. сроковете за заплащане данък върху недвижимите имоти са както следва: първа вноска в срок от 01 март до 30 април, втора вноска от 01 май до 30 юни, трета вноска от 01 юли до 30 септември и четвърта вноска от 01 октомври до 30 ноември.

Измененията и допълненията на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Шумен, приети с Решение 510 от 22.12.2009 г., влизат в сила от 01.01.2010 г.

Измененията и допълненията на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Шумен, приети с Решение 778 от 28.01.2011 г., влизат в сила след публикуване в местен ежедневник, с изключение на Раздел VI, който влиза в сила от 01.02.2011 г.

Измененията на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Шумен, приети с Решение 263 от 29.11.2012 г., влизат в сила на 01.01.2013 г.

Измененията и допълненията на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Шумен, приети с Решение 589 от 19.12.2013 г., влизат в сила на 01.01.2014 г.

Измененията в наредбата, приети с Решение № 899 по Протокол № 45 от 29.01.2015 г., влизат в сила от деня на публикуване в местен ежедневник.

Измененията и допълненията в наредбата, приети с Решение № 263 по Протокол № 12 от 29.09.2016 г., влизат в сила от 01.01.2017 г.

Измененията и допълненията в наредбата, приети с Решение № 981 по Протокол № 40 от 31.01.2019 г., влизат в сила в деня на публикуването им в местен ежедневник.